

Szegedi Egyetem

AZ ÚJ EGYETEMI TANÉV ELÉ

14. évf. 14. szám

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1963. szeptember 27.

Száztizenhét fővel több hallgató mint tavaly

Tanévnyitó ünnepély az Orvostudományi Egyetemen

Szeptember 16-án déli 12 órakor tartották meg a szegedi Orvostudományi Egyetem tanévnyitó ünnepélyét a Szemészeti Klinika előadó termében. Az ünnepi ülés elnökségében helyet foglalt Siklósi János, a Csongrád megyei pártbizottság titkára, dr. Szilárd János egyetemi tanársegéd, a szegedi Orvostudományi Egyetem pártbizottságának titkára, dr. Tóth Károly egyetemi tanár, az egyetem rektora, dr. Kovácsics János, az Egészségügyi minisztérium főosztályvezetője, dr. Krámlí András egyetemi tanár, az Általános orvoskar dékánja, dr. Birner Zoltán egyetemi tanár, a Gyógyszerésztudományi kar dékánja és dr. Tass Gyula egyetemi adjunktus, az egyetem KISZ végrehajtóbizottságának titkára.

Dr. Tóth Károly rektor ünnepi beszédében részletesen foglalkozott az elmúlt iskolai év legfontosabb eseményeivel, ismertette az új tantervek, létesítésének körülményeit, azoknak az előadónak nevét, akik eredményes oktató és kutató munkájukat elismerésüként kitüntetésekben részesültek majd rátért az Orvostudományi Egyetem külföldi kapcsolatai bővítésének kérdésére. Közölte, hogy

az olomouci egyetem orvosi karával fenálló baráti szerződés fejlesztésére egyetemünk az államközi szerződés keretéből négy hét tanulmányutat kapott. A tanulmányútra, melyre az őszi folyamán kerül sor, dr. Fettkó Emma és dr. Szemere György adjunktusokat jelölték ki.

A Gyógyszerésztudományi Kar a bratislavai egyetem gyógyszerésztudományi karával fog szerződést kötni. A szerződés megkötésére két hét tanulmányutat biztosított a művelődésügyi és egészségügyi minisztérium.

1962—63-ban 152 orvost avatott az egyetem, köztük 60 volt nő hallgató, és 69 gyógyszerészt, köztük 57 nőt.

Az 1963/64-ik tanévben 206 általános orvostanhallgatót, 26 fogorvostanhallgatót, és 103 gyógyszerész hallgatót vettek fel a felvételi bizottságok javaslati alapján. Tehát összesen 335 új hallgató kezdte meg az idén a tanulmányait, s ezzel az összes hallgatók

száma 1445 fő lesz, ez az elmúlt évi létszámhoz képest 117 főnyi emelkedést jelent.

Dr. Tóth Károly hangsúlyozta:

— A következő oktatási év mindannyiunk számára tartogat valami újat, hiszen ezzel oktatási évvel indul a felsőoktatási reform, melynek megvalósítása fokozott felelősséget ró egyetemünk vezetőire és professzoraira és minden oktatójára. Az előadások vonatkozásában szakítani kell azzal a helyenként még meg-megtalálható móddal, amely a jegyzetek, tankönyvek anyagának közléséből áll.

Az előadások a lényeges összefüggéseket állapítsák meg, tegyék ezt alaposan, színesen, sokrétűen, és főleg a klinikumban támasz-

kodjanak a saját tapasztalati anyagra.

Részletes beszámolója végén az egyetemre felvételt nyert új hallgatókhoz fordult a rektor:

— Osztozunk örömtőlükben, mert felvételt nyertetek és várakozó, optimizmussal teli bizakodással tekintünk egyetemi pályafutásotok felé.

A nagy tapssal fogadott tartalmas tanévnyitó beszédet követően közölte dr. Tóth Károly rektor, hogy az ötven évvel ezelőti diplomát nyert orvosok közül dr. Batáry körzeti orvosnak, dr. Fekete Sándor nyugalmazott főorvosnak, dr. Kenessey Albert nyugalmazott főorvosnak, dr. Lux Ervin nyugalmazott tiszti orvosnak és dr. Szórády István nyugalmazott főorvosnak a tanévnyitó ünnepség keretében nyújtották át az aranydiplomatát.

A tartalomról:

Fiatalok seregszemléje

A jövő a műanyagé

Kikötőt építettünk Rostockban

Eszmecsere

Dr. Tóth Károly egyetemi tanár, a Szegedi Orvostudományi Egyetem rektora megtartja ünnepi beszédét az egyetem tanévnyitó ünnepségén

Diákoththoni városrész épül Újszegeden a következő években

— mondta dr. Antalffy György rektor a JATE évnyitó ünnepségén

Megkezdődött a tanítás a szegedi József Attila Tudományegyetem három karán is. Az egyetem évnyitó ünnepségén, amelyet az Aulában tartottak, megjelentek a megyei párt és állami szervek, a városi pártbizottság és a városi tanács, valamint a testvér intézmények küldöttei. A megjelenteket, az

egyetem oktatóit és hallgatóit dr. Antalffy György egyetemi tanár, az MSZMP megyei végrehajtóbizottságának tagja, a JATE rektora köszöntötte.

A rektor ünnepi beszédében szövegeket közölt arról a nagyarányú fejlődésről, amelynek már az elmúlt tan-

évben is részese volt a tudományegyetem.

Megemlékezve a távolabbi tervekről elmondta dr. Antalffy György azt is, hogy Újszegeden épül majd egy 1800 hallgatói kapacitással elhelyezést biztosító diákoththoni városrész.

Az új tanév feladatait elemmezve beszélt többek között, hogy az a tény is tükrözi a kormány támogatási indulatát, miszerint az egyetem 23 hallgatója kapta meg az idén a Népköztársasági Ösztöndíj első és 18 hallgató a második fokozatát.

Végezetül köszöntötte az egyetem rektora az új tisztviselőket: dr. Szókefalvi Nagy Béla egyetemi tanárt, a Természettudományi Kar dékánját, dr. Kemenes Béla, faszékvezető docenst, az Állam és Jogtudományi Kar dékánhelyettesét, dr. Wittman Tibor egyetemi tanárt, a Bölcsészettudományi Kar dékánhelyettesét és dr. Ketskemény Istvánt, a Természettudományi Kar dékánhelyettesét.

Az ünnepség egyik szép epizódja volt a gyémánt és aranydiplomák átadása. A kitüntetettek nevében dr. Fehér Lőrinc gyémántdiplomás mondott köszönetet az egyetem vezetőinek a szép megemlékezésért.

Ezekben a koraoszi szép napokon a régi szokásokhoz híven megindul az oktató, nevelő munka párosulva a kutatómunkával egyetemünkön, főiskoláinkon. Alkotó, dolgozó ember számára a munka újakezdése örömet jelent, örömet, mert újabb feladatokat kell megoldani. Ezen újabb feladatok megoldásánál közelebb lehet kerülni a kitűzött célokhoz. Az újakezdés ebben az esztendőben valóban »újakezdés«-nek számít, mert hiszen az elmúlt esztendőben leraktuk a fundamentumait annak, hogy valóban korszerű tananyagot oktassunk, hogy közelebb kerüljünk az élethez, a gyakorlatokhoz.

Ha mégis összegeznünk próbáljuk az előttünk álló feladatokat, akkor ezt elsősorban a reform tartalmi vonatkozásainak kimunkálásában, az oktatás színvonalának további emelésében, a világnézeti nevelő-tevékenység hatékonyságának fokozásában s nem utolsósorban a káderutánpótlás biztosítása terén megtett új jobb megalapozásában, kiszélesítésében jelölhetjük meg.

E főfeladatokon belül feltétlenül szükséges foglalkozni olyan fontos kérdéssel, mint a levelező-oktatás nem is olyan egyszerű problematikájával, a tanárképzésből folyó elvi és gyakorlati kérdésekkel.

Úgy tűnik, hogy a fenti felsorolás tulajdonképpen semmi újat nem mond, mégis úgy érezzük, hogy a tennivalók abból a szempontból feltétlenül újnak tekintendők, hogy az eddigiekhez jóval több időt fordíthatunk azok elmélyítésére, s ebből folyóan e kérdések új oldalainak felírására, kimunkálására. Mert azt alig kell bizonyítanunk, hogy pl. a felsőoktatási módszertan területén eddig jelentőseket tettünk volna. Az is nyilvánvaló, hogy a tantervek kidolgozása után a programok »lezárása« sok új problémát rejteget magában, nem is beszélve arról, hogy a modern, a technika vívmányaival felszerelt és ellátott oktatási módszerek terén is igen el vagyunk maradva.

Az új egyetemi tanév nagy erőpróbat jelent, abban a tekintetben is, hogy vajon a megnövekedett — és örvendetesen — hallgatói létszámmal oktatóink hogyan tudnak megbirkózni, nemcsak a szakmai képzés, hanem az erkölcsi-politikai ráhatást illetően is.

Az utóbbi időben többször megelégedtünk a hallgató-ságról szólva néhány frázisos véleménynyilvánítással, amikor úgy könyveltük el őket, hogy nagy többségük politikai-erkölcsi arculata igen jónak mondható, s csak néhány, főleg az első évfolyamon tanuló hallgatónál találkozunk itt-ott cinizmussal, nacionalizmussal. Úgy gondoljuk, hogy az eddiginél sokkal mélyebben és elemzőbben kellene az »feltérképezni« hallgatóink arculatát, hanem többet kellene az eddigiekhez foglalkozni velük a kollégiumokban és a kollégiumokon kívül egyaránt ismerni és szeretni őket abban az értelemben, hogy egyéni problémáikkal is az oktatóink felé forduljanak.

Jónak tartjuk azt a kezdeményezéseket, amelyek során egy-egy Kar állami- és párt vezetése behatóan tárgyalta egy-egy évfolyam problémáit, mégis úgy hisszük, hogy eme »globális« foglalkozás mellett feltétlenül az egyéni foglalkozás útjára kell rálepnünk. Amíg ez meg nem történik, addig hatékony nevelőmunkáról az egyetemek, főiskolák vonatkozásában vajmi kevésbé lehet szó. Úgy hiszem, hogy amikor a követelmények emeléséről van szó minden vonatkozásban, ez vonatkozik oktatóinkra és hallgatóinkra egyaránt. A tanulmányi és a tanulási fegyver megcsiszolása központi feladat lesz az elkövetkező tanévben, s ehhez erővil nem akarom az egyre növekvő állami támogatást, — mely a hallgatók vonatkozásában megnőtt —, felhozni. Inkább arra utalok, hogy az új felvételi rendszer következtében is, továbbá a tananyag korszerűsítéséből kifolyólag törvényszerűvé kell válnia a versenyszellemnek, amelyből viszont az oktatók sem maradhatnak ki. A pedagógiai példamutatásnak olyan apró kérdésekben is meg kell nyilvánulnia, mint az órák maradéktalan és pontos megtartása, a vizsgafegyver további megszilárdítása.

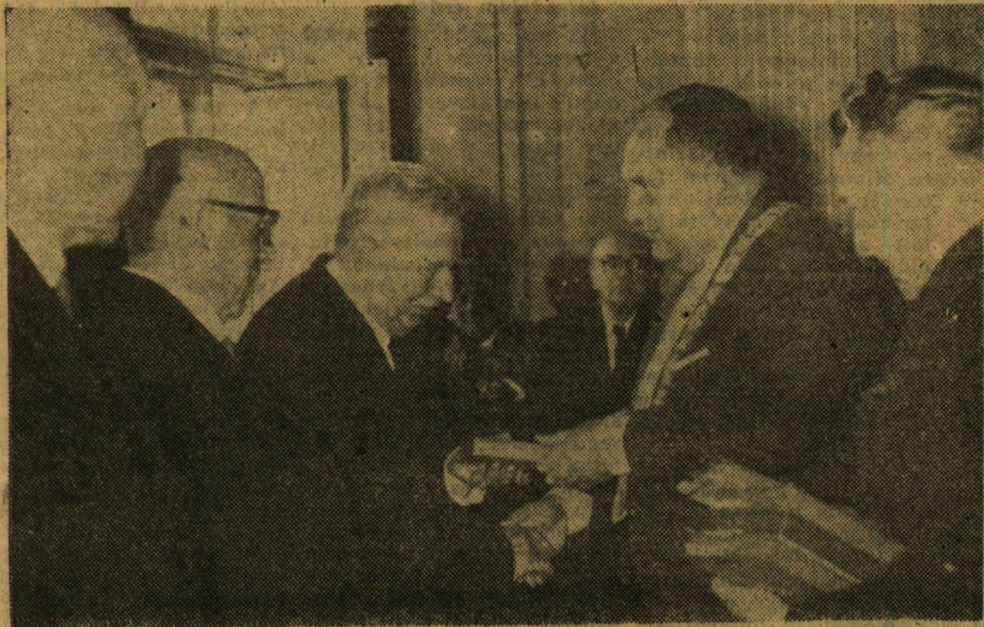
Az egyetemi reform kapcsán igen sok esett a tudományos kutatómunkáról is, amelynek egyre inkább kialakulnak a megfelelő szervezeti keretei. A József Attila Tudományegyetemen megszervezett kari és központi tudományos bizottságok már eddig is igen nagy segítség adtak az állami és pártvezetésnek, a tudományos káderutánpótlás biztosításának több évre kiterjedő munkájához. E jól bevált módszer mellett sem homályosulhat el azonban az a követelmény, hogy az egyetemen egyes szakokat illetően mindig a tanszékvezető az első káderes. Ebben a tekintetben az utóbbi időben jelentős előrehaladást tekinünk, bár a káder-utánpótlási tervek éventénti kontrollja több esetben formálisnak bizonyul, vagy éppen az bizonyosodott be, hogy nem voltak reálisak.

Az a hatalmas fejlődési perspektíva, amely előtt egyetemünk és főiskoláink állnak — fejlesztési tervük tükrében — parancsolólag írja elő, hogy jó előre gondoskodjunk a megnövekedett hallgatói létszámmal együtt az utánpótlás biztosításáról. Ennek legjobb módja pedig az aspiránsképzés további fokozásán keresztül történhetik.

Nagyon örvendetes, hogy egyetemünk, főiskoláink az elmúlt évek során nagyot léptek előre abban a tekintetben, hogy a szervezett ideológiai oktatásban oktatóink, professzoraink túlnyomó többsége részt vesz. Ez egymagában biztató jel, mégis úgy hisszük, abban a tekintetben még csak a kezdő lépéseket sem tettük meg, hogy tiszta képet alkossunk elsősorban önmagunk számára arról, hogy milyen is az ideológiai helyzet egyetemünkön, főiskoláinkon, hogy magában az oktatási anyagban és a tudományos nézetekben milyen kedvezőtlen ideológiai tényezők szerepelnek, és hogy mit tettünk, vagy teszünk ezek elhárítására. Azt igen sokszor elmondtuk már, hogy nem az emberek, hanem bizonyos nézetek ellen kell harcolni. Ennek hangoztatása során azonban valahogy mégis összekapcsoltuk a kettőt, és sem az emberek, sem a nézetek ellen nem harcoltunk. Az eszmei offenzíváról is igen sokat hallottunk, de kevés történt pl. abban a vonatkozásban, hogy komoly, beható szakmai-ideológiai vitákat rendezzünk, melyeknek úgy tudományos, mint ideológiai szempontból országos és nemzetközi jelentősége lenne. Pedig ehhez megvan minden erőnk és adottságunk.

A vázlatosan felsorolt tennivalók nagy részét azért hisszük megvalósíthatónak, mert kedvező légkörben kezdünk hozzá oktató-nevelő és tudományos munkánkhoz. Olyan légkörben, amely az MSZMP ingadozásmentes politikája következtében biztosítja a jó munka előfeltételeit az 1963—64-es tanévben is.

DR. ANTALFFY GYÖRGY a József Attila Tudományegyetem rektora

Dr. Antalffy György egyetemi tanár, a József Attila Tudományegyetem rektora kiosztja az arany- és gyémánt-diplomákat